

Όταν η Ελλάδα απεγκλώβιζε κόσμο με τις σφαίρες να πέφτουν βροχή , χωρίς να ανοίξει μύτη.

Όσο στο ΥΠΕΘΑ και στο ΓΕΕΘΑ παριστάνουν ότι δεν υπήρξε το θανατηφόρο φιάσκο της Λιβύης, όσο κάνουν πως δεν ακούν τι λένε αλλά και τι καταθέτουν στρατιωτικοί που επέζησαν , μια εκδήλωση μας θυμίζει ότι η Ελλάδα δεν ήταν πάντα σε τέτοια κατάσταση .

Η Σχολή Γονέων και το Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κατερίνης κάλεσαν τον ιστορικό Βλάση Αγτζίδα για να μιλήσει για τη θρυλική αποστολή απεγκλωβισμού 2.000 ομογενών μας που εγκλωβίστηκαν στο πολιορκούμενο Σοχούμι.

Η Αμπχαζία βρίσκεται στην ανατολική ακτή του Εύξεινου Πόντου.

Υπολογίζεται

ότι το 1926 ζούσαν εκεί 14.045 Έλληνες, που αποτελούσαν το 7,6% του πληθυσμού της, ο οποίος ήταν τότε 201.016.

Το 1939 οι Έλληνες ήταν 34.621 (11,1% του πληθυσμού) σε συνολικό πληθυσμό 311.885 κατοίκων. Οι μαζικές εκτοπίσεις του 1949 στην Κεντρική Ασία όσων ομογενών είχαν την ελληνική υπηκοότητα είχαν συρρίκνωσαν το ποσοστό τους στο 2,5% με 3%.

Με την απογραφή του 1989 καταγράφηκαν 14.664 ομογενείς στην περιοχή.
Οι

περισσότεροι από αυτούς έφυγαν από την Αμπχαζία και κατέφυγαν στη Νότια Ρωσία. Από εκεί αρκετοί ήρθαν με δικά τους μέσα στην Ελλάδα. Στην εμπόλεμη Αμπχαζία παρέμειναν περίπου 2.000 άτομα, τα οποία εγκλωβίστηκαν με την έναρξη των σκληρών μαχών και την πολιορκία της πόλης του Σοχούμι. Γι αυτούς τους εγκλωβισμένους πραγματοποιήθηκε η επιχείρηση που έφερε το όνομα **Χρυσόμαλλο Δέρας** εις ανάμνηση του μυθικού ταξιδιού του Ιάσωνα.

Το πρωί της 15ης Αυγούστου του 1993 το πλοίο Viscountess της εταιρείας Marlines έφτασε στο λιμάνι του Σοχούμι. Το τι συνέβαινε τότε στο Σοχούμι περιγράφεται αποκαλυπτικά από ένα έγγραφο που έστειλε τότε στην ελληνική κυβέρνηση ο Ελληνικός Σύλλογος της πόλης Σότσι, όπου είχαν καταφύγει πολλοί Έλληνες πρόσφυγες. Μεταξύ άλλων στην έκκληση έγραφε:

«Σήμερα στη Γεωργία μαίνεται φοβερός πόλεμος, χύνεται το αίμα των Ελλήνων

ομοεθνών μας, χάνονται γέροι, γυναίκες και παιδιά. 1.000 Έλληνες πρόσφυγες

από την Αμπχαζία- εγκαταλείπουν το βίος πολλών γενεών, τα νοικοκυριά και τα σπίτια τους χωρίς μέσα διαβίωσης για να σώσουν τη ζωή τους.

Κατευθύνθηκαν στο Βατούμι για να μεταβούν αργότερα στην Ελλάδα μέσω της γειτονικής Τουρκίας. Είναι δύσκολο να περιγραφούν τα πάθη των. Σε μια στιγμή έχασαν τα πάντα, πολλούς συγγενείς και μόλις πρόλαβαν να φύγουν από τα σπίτια τους και να σώσουν τη ζωή τους. Αλλά το πιο δύσκολο ακόμα είναι να βλέπεις να κλαίνε οι μητέρες, παππούδες, γιαγιάδες. Η γενοκτονία των Ποντίων Ελλήνων συνεχίζεται, τους σκοτώνουν, τους κλέβουν, τους βιάζουν...».

Η ιστορία της θρυλικής αποστολής

Ξημέρωνε η ημέρα της Παναγίας. 15 Αυγούστου 1993...Μία ομάδα Ελλήνων βατραχανθρώπων, με επικεφαλής έναν ατρόμητο αξιωματικό, τον Αντιπλοίαρχο **Βασίλη Ντερτιλή**, είναι έτοιμοι για να θέσουν σε εφαρμογή ένα παράτολμο σχέδιο. Πολύ μακρινά από την πατρίδα. Η επιχείρηση **ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟ ΔΕΡΑΣ** στο Σοχούμι, με την οποία 2000 ομογενείς μας γλίτωσαν από τον πόλεμο και τον θάνατο, έμεινε στην ιστορία.

Οι φωτογραφίες είναι από το αρχείο βατραχανθρώπου που συμμετείχε στην αποστολή. Ο Βασίλης Ντερτιλής δυστυχώς δεν ζει πια... Έζησε μια παράτολμη ζωή. Ζούσε πάντα σε συνθήκες κινδύνου κι όταν αυτό σταμάτησε “αναχώρησε”...

Ξημέρωμα 15ης Αυγούστου 1993 ένα τμήμα Ειδικών Δυνάμεων έγραφε τη δική του ιστορία εκτός συνόρων. Τέτοιες ώρες εκείνη την ημέρα η επιχείρηση **ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟ ΔΕΡΑΣ**, έμπαινε στην τελική της φάση! Επικεφαλής ο **Αντιπλοίαρχος Βασίλης Ντερτιλής**, καθοδήγησε μια ομάδα Ελλήνων βατραχανθρώπων στην πιο “γνωστή-άγνωστη” ειδική επιχείρηση των ελληνικών ΕΔ. Την εκκένωση **2000 ομογενών μας** από το Σοχούμι!

Η επιχείρηση είχε την πολιτική κάλυψη και εποπτεία της τότε υφυπουργού Εξωτερικών **Βιργινίας Τσουδερού**. Ο Ντερτιλής άριστος αξιωματικός είχε αναλάβει την επιλογή των ανδρών ,τη σχεδίαση και την εκτέλεση της επιχείρησης που δεν ήταν διόλου εύκολη.

Ενισχύστε το militaire.gr ,δείτε γιατί [ΕΔΩ](#)

Η πρώτη δυσκολία που αντιμετώπισε ο Ντερτιλής; Οι συνδικαλιστές των ελεγκτών κυκλοφορίας στο τότε αεροδρόμιο του Ελληνικού. Μέσα στο αεροπλάνο της Ολυμπιακής, έτοιμος να πετάξει και να πάει να συναντήσει την ομάδα βατραχανθρώπων που ήδη είχαν φθάσει στο Σοχούμι. Ο κυβερνήτης του αεροσκάφους ενημερώνει ότι θα υπάρξει σημαντική καθυστέρηση στην πτήση λόγω στάσης εργασίας των ελεγκτών. Ο Ντερτιλής πάντα ψύχραιμος, σηκώθηκε από τη θέση του και είπε στον κυβερνήτη του αεροσκάφους να επικοινωνήσει με το ΥΠΕΞ. Οι σχετικές επικοινωνίες έγιναν και ίσως για μια και μόνη φορά στην ιστορία το ισχυρότατο συνδικαλιστικό όργανο των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας έκανε πίσω! Το αεροπλάνο απογειώθηκε σε χρόνο ρεκόρ και οι υπολοίποι επιβάτες δεν μπορούσαν να πιστέψουν στο θαύμα. Δεν γνώριζαν ότι μαζί τους πετούσε ο Αντιπλοίαρχος που είχε αναλάβει την σοβαρότερη ειδική αποστολή των ΕΔ τις τελευταίες δεκαετίες.

Ο Ντερτιλής έφθασε στο Σοχούμι, βρήκε τους άνδρες τους και εκτίμησε την κατάσταση. Από τις πολεμικές συγκρούσεις **Γεωργιανών και Αμπχάζιων** είχαν χάσει τη ζωή τους ήδη **200 ομογενείς!** Δεν υπήρχε χρόνος για τους 2000 που είχαν απομείνει.

Με τη βοήθεια πολιτικών υπαλλήλων είχε οργανωθεί η συγκέντρωση των στοιχείων για τη διανομή διαβατηρίων μιας χρήσεως (της πρώην ΕΣΣΔ) για την εκκένωση των ελληνικών χωριών από την ορεινή Αμπχαζία.

Ενισχύστε το militaire.gr ,δείτε γιατί [ΕΔΩ](#)

Ξημέρωμα 15 Αυγούστου ο Ντερτιλής και οι άνδρες του είχαν έτοιμους όχι μόνο τους 2000 ομογενείς για επιβίβαση σε ελληνικό επιβατηγό πλοίο που ανέμενε έξω από το λιμάνι. Ο Ντερτιλής είχε εξασφαλίσει την ανοχή για να μην πούμε την προστασία ενός ρωσικού συντάγματος, που πολιορκούσε με τις αποσχιστικές δυνάμεις την πόλη του Σοχούμι.

Παρόλα αυτά μάχες γίνονταν. Στο πλοίο υπήρχε και ομάδα αλεξιπτωτιστών που παρίσταναν το πλήρωμα.

Οι ομογενείς επιβιβάστηκαν κλείνοντας οριστικά μια ιστορία 3.000 χρόνων της παρουσίας των Ελλήνων στην περιοχή.

Οι φωτογραφίες προέρχονται από έναν από τους βατραχανθρώπους που συμμετείχαν σ' αυτή την εξαιρετική στρατιωτική επιχείρηση. Η οποία αποτελεί μια μόνο απόδειξη της εφευρητικότητας και αποτελεσματικότητας των Ελλήνων στρατιωτικών. Όταν τους αφήνουν να κάνουν τη δουλειά τους. Η Βιργινία Τσουδερού εμπιστευόταν τυφλά τον Βασίλη Ντερτιλή. Το ίδιο και ο Γεράσιμος Αρσένης όταν έγινε ΥΕΘΑ. Ο τότε Α/ΓΕΕΘΑ Χρίστος Λυμπέρης είχε πολλά χρόνια πριν διαγνώσει το ταλέντο και τις ικανότητες του Ντερτιλή.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Βασίλης Ντερτιλής αποφάσισε να παραιτηθεί από το ΠΝ χωρίς καν να έχει εξασφαλίσει τίποτα, όταν κατάλαβε ότι επί

κυβερνήσεων Σημίτη οι “εκουγχρονιστές” τους είχαν ακούσει για ειδικές επιχειρήσεις μόνο στον κινηματογράφο!

<https://www.militaire.gr/365055-2/>